

[Formanden.]

for). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Ministeren for handel, industri og søfart (H. C. Hansen): Jeg benyttede det første møde, som jeg som handelsminister deltog i i det nye vareforsyningsudvalg, til at tage spørgsmålet om fedtstofrationeringen op i den form, at jeg foreslog, at man enedes om, at der blev givet valgfrihed mellem smør og margarine for alle forbrugere. Jeg tilstræbte herved en imødekommenhed overfor de synspunkter, der gør sig gældende her i det høje ting, og som utvivlsomt — jeg nærer i hvert tilfælde ikke nogen tvivl herom — også gør sig gældende adskillige steder i befolkningen, og jeg tilstræbte desuden at undgå en debat her i tinget om denne rationering på et tidspunkt, hvor hvert eneste medlem af tinget ved, hvor alvorlig situationen er.

Det er forargeligt, og det er beskæmmende, at vi har måttet ofre så lang tid på en diskussion som den, der føres her i dag, og det høje tings medlemmer gør hverken rigsdagens anseelse eller oplysningsarbejdet overfor befolkningen nogen tjeneste ved den debat, der her føres, eller ved den måde, hvorpå den føres. I hvert fald burde den store part af dette ting overlade til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen at spille med tingene, at lege med tingene, sådan som han har gjort det her i dag.

Jeg er i grundsynspunktet ganske enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. Aksel Møller fremsatte. Det ærede medlem har ret. Jeg forstår, at der er politiske vanskeligheder for det ærede medlem — sådan har jeg opfattet det, og jeg tror ikke, det er forkert. Jeg har en fornemmelse af, at det gamle spil om at være forrest mellem venstre og konservative desværre har tvunget det ærede medlem hr. Aksel Møller til at tage et standpunkt, som ikke er i overensstemmelse med de særdeles kloge, forstandige og rigtige bemærkninger, det ærede medlem iøvrigt fremsatte. Der er grund til at beklage, at dette er tilfældet, og jeg må tilstå, at med de problemer, som vi nu engang må tumle med herinde, på baggrund af den valutamæssige situation, på baggrund af de særdeles omfattende krav, større end nogensinde i denne rigsdags historie, vi skal stille til befolkningen i den kommende tid, så synes jeg, at det er forargeligt, at vi skal føre en debat som den, der her føres.

De motiveringer, der er givet for den dagsorden, som er stillet af det ærede medlem hr. Hans Pinstrup og det ærede medlem hr.

Aksel Møller, er, som det er bemærket, vidt forskellige: på den ene side en helt igennem ensidig fremstilling baseret på formodninger og antagelser og underkendelse af mine tal, som jeg under ingen omstændigheder agter at udgive for at være de absolut rigtige, og som jeg heller ikke har prøvet at fremstille som sådanne, men som jeg udtrykkeligt har hævdet var skøn, som man kan bestride rigtigheden af, hvad deres omfang, deres størrelse angår, og på den anden side det ærede medlem hr. Aksel Møllers meget stærke fremhævelse af de valutamæssige hensyn, dette ting har pligt til at tage, oven i købet i den form, at det ærede medlem hr. Aksel Møller siger til tinget, at selvom mine tal er for høje, selvom de er meget for høje, vil selv væsentligt mindre valutabeløb være i høj grad bestemmende for ham.

Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup opfordrede mig til at vise en vis bevægelighed, som han udtrykte sig. Det er en påfaldende opfordring fra et medlem, der ved bevægelighed øjensynlig forstår andres fulde accept af hans standpunkt. Når det ærede medlem hr. Hans Pinstrup siger, at det er farligt at leve i beregningernes verden, så må jeg sige, at jeg har en forståelse af, at det ærede medlem meget vel kender til at leve i beregningernes verden indenfor hans egne interesser på det felt, som diskuteres i dag. Men det kan også være farligt at vende over og komme til at leve i illusionernes verden, og det forekommer mig, at det ærede medlem er i færd med det.

Man kan naturligvis stille tingene op, som det ærede medlem hr. Aksel Møller gjorde det i en bemærkning overfor en afbrydelse fra den højtærede statsminister, hvor det ærede medlem hr. Aksel Møller brugte billedet om æslet, der har valget mellem to knipper hø, og som, såvidt jeg forstod det ærede medlem i farten, løb risiko for at afgå ved en blid og rolig død, idet æslet afviste begge knipper af mangel på evne til i en fart at blive enig med sig selv om, hvilket af knipperne det skulle gå i gang med. Nu kan jo fødemidler være så knapt tilmålt, at selv et tålmodigt æsel må reagere, navnlig da når der tilsyneladende bydes det halm i stedet for hø, og der findes iøvrigt også æsel drivere, der bærer sig så tåbeligt ad, at de forhindrer både sig selv og æslerne i at bestille noget fornuftigt. Det synes jeg man skulle erindre sig.

Jeg føler ingen trang til at gå ind i en detaljebat på dette tidspunkt. Jeg har givet min karakteristik af den debat, der her har fundet sted, og jeg er absolut ikke uenig, men tværtimod absolut enig i det